

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116202314
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1116202314.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovcej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej, v spore žalobcu: LEDCO s.r.o., IČO: 45 502 030, T. Tekela 6, Trnava, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., IČO: 36 860 662, Bajkalská 13, Bratislava, proti žalovanému: A.. A. E., nar. XX.XX.XXXX, Na D. XX, C., o zaplatenie 4.410,78 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21. januára 2022, č.k. 7C/6/2016-561, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovaného do výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá, o d m i e t a.

Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.833,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.833,67 eur od 03.12.2015 do zaplatenia, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 16,86 %. Skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním po právnej stránke posúdil podľa § 631, § 632, § 633 ods.1, § 634 ods. 2, § 635 ods. 1, § 516 ods. 1, ods. 2, § 52, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Na základe vykonaného dokazovania zistil, že medzi stranami sporu existoval záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o dielo. Žalobca sa v pozícii zhotoviteľa zaviazal žalovanému ako objednávateľovi dodať tovar (svietidlá spolu s príslušenstvom) na základe projektu, ktorý pre žalovaného vyhotovil, a tovar namontovať v rodinnom dome žalovaného. Medzi stranami sporu sa po viacročných rokovaniach dohodla konečná verzia objednávky ku dňu 4.7.2014, kedy žalobca vypracoval cenovú ponuku na sumu 5.782,37 eur s DPH, v ktorej zohľadnil so žalovaným dohodnuté svietidlá, cenu za dopravu a montáž, s tým, že sa žalovaný zaviazal za objednávku zaplatiť vopred zálohu, ktorá predstavovala 80 % z cenovej ponuky. Žalobca vystupoval v pozícii dodávateľa, keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaný bol v pozícii spotrebiteľa, keďže nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca si uplatnil voči žalovanému sumu vo výške 4.410,78 eur (9.036,67 eur - 4.625,89 eur záloha) spolu s príslušenstvom, keď tvrdil, že v zmysle faktúry č. X. zo dňa 13.02.2015 v spojení s dobropisom č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2015 žalovanému poskytol tovar, ten dodal a namontoval spolu v sume 9.036,67 eur (9.061,29 - 24,62 eur). Vysvetlil, že cena dodaného tovaru bola vo výške 5.582,49 eur, cena za montáž bola v sume 2.640,- eur a náklady na dopravu boli v sume 838,80 eur. Podľa zhodného udania strán sporu žalovaný dňa 21.7.2014 uhradil žalobcovi sumu vo výške 4.625,89 eur titulom zálohy v zmysle

cenovej ponuky zo dňa 4.7.2014. Z vykonaného dokazovania zistil, že po uhradení zálohy boli dňa 23.7.2014 uskutočnené prvé montážne práce, osadené prvé svietidlá, ktoré však nekorešpondovali s požiadavkou žalovaného, a to dodať svietidlá s neutrálnou bielou farbou. Z listinných dôkazov, ako aj z výpovede svedkyne A. G. C., mal za preukázané, že žalobcovi bol známy dizajn interiéru rodinného domu žalovaného, tiež jeho farebné prevedenie, ako aj požiadavka žalovaného na dodanie svietidiel s bielou neutrálnou farbou. Žalobca nesporeoval, že boli dodané svietidlá so studenou modrou farbou, žalovanému vyhovelo a svietidlá (čipy v nich) vymenil, dokonca v zmysle výpovede konateľa žalobcu a emailovej správy konateľa žalobcu zo dňa 31.03.2015 žalovanému neboli účtované zle objednané svietidlá. Z rozsiahlej korešpondencie medzi stranami sporu ďalej zistil, že žalovaný viackrát urgoval žalobcu na dokončenie prác, upozornil ho na vzniknutú škodu na rodinnom dome v dôsledku prác montážnikov žalobcu, zároveň však bolo zrejmé, že žalovaný doobjednával u žalobcu ďalší tovar - ďalšie svietidlá do rôznych miestností v rodinnom dome. Napriek tomu, že práce neboli vykonané v predpokladanej lehote do 50 hodín, ako to vyplýva z cenovej ponuky, žalovaný rešpektoval žalobcom uvedený čas potrebný na objednanie nových čipov v správnej neutrálnej farbe do svietidiel. Okrem toho je zrejmé, že žalovaný v priebehu montážnych prác, t.j. po zaplatení zálohy si u žalobcu doobjednal ďalšie svietidlá a komunikoval s ním o vhodnosti ich umiestnenia, ako aj osvetlenie rôznych miestností. Žalovaný v priebehu konania sporeoval žalobcom požadovanú sumu, množstvo dodaného tovaru a jeho cenu, tiež cenu práce a za dopravu, nakoniec považoval žalobu za nedôvodnú aj z dôvodu nevykonania diela včas a v dôsledku vzniknutej škody na jeho rodinnom dome a škody na majetku v dôsledku platenia hypotekárnych splátok. Pri posúdení žalovanej sumy vychádzal z cenovej ponuky zo dňa 4.7.2014, faktúry č. X. zo dňa 13.02.2015, dobropisu č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2015 a žalovaným určeného výpočtu množstva dodaného tovaru, pričom posúdil aj montážne listy. Vzhľadom na to, že žalobca okrem faktúry a dobropisu, v ktorých bol tovar neprehľadne označený rôznymi kódmi, ktoré robili faktúru nezrozumiteľnou, nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci dôvodnosť žalovanej sumy, zároveň žalovaný bol v pozícii spotrebiteľa, ktorý sa neprezentoval ako odborník v oblasti svietidiel, zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1.833,67 eur, ktorú žalovaný na základe ním upravenej faktúry nesporeoval a uznal tam označený tovar po tom, ako na základe faktúry č. X. zo dňa 13.02.2015 vykonal kontrolu dodaného tovaru a žalobcom účtovaného tovaru. Najviac spornou bola medzi stranami sporu položka za dopravu a vykonanú prácu. Mal z predložených montážnych listov za zrejmé, že z nich žalovaný podpísal len tri, pričom svedok A. K. (montážnik) potvrdil, že žalovaný neodmietol podpísať montážne listy, avšak nebol prítomný pri ukončení jednotlivých prác, a preto mu montážne listy nemohol dať podpísať. Mal za to, že pokiaľ žalovanému neboli dané montážne listy na kontrolu a podpis ani dodatočne, potom nie je možné ich považovať za dôkaz osvedčujúci pravdivosť v nich uvádzaných skutočností. Stotožnil s tvrdením žalovaného o nedôvodnosti nákladov na prácu a dopravu spočívajúce v tých prácach a doprave, ktoré súviseli s odstraňovaním škôd zapríčinených montážnikmi žalobcu, či výmenou nesprávne dodaných čipov so studenou modrou farbou. Mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca mal vedomosť o požiadavke žalovaného vo vzťahu k farbe svetla, tak potom náklady za prácu a dopravu v súvislosti s výmenou, či odstraňovaním vadne dodaného tovaru nie je možné uložiť na ťarchu žalovaného. Pokiaľ žalobca neuviedol podstatné a rozhodujúce tvrdenia vo vzťahu k požadovaným nákladom za prácu a dopravu, len poukázal na listinný dôkaz - montážne listy, potom nebolo možné žalobe v tejto časti vyhovieť, keďže žalovaný relevantným spôsobom spochybnil správnosť a pravdivosť montážnych listov. Žalovaný uznal a nesporeoval cenu za prácu a dopravu tak, ako bola uvedená v cenovej ponuke zo dňa 4.7.2014. Pokiaľ ide o samotný tovar dodaný žalobcom, vychádzal z tvrdení žalovaného a z ním určeného výpočtu množstva tovaru. Z listinných dôkazov predložených žalovaným (emailové správy a sms), ako aj z výpovede žalovaného vyplynulo, že v priebehu realizácie diela, t.j. po predložení cenovej ponuky a zaplatení zálohy, žalovaný doobjednával u žalobcu ďalší tovar, čo nepochybne malo vplyv aj na čas dokončenia diela. Súd nezhliadol porušenie zákona zo strany žalobcu, keďže medzi žalobcom a žalovaným jednoznačne došlo k modifikácii uzatvorenej zmluvy o dielo nielen v časti množstva dodaného tovaru, ale aj v časti času potrebného na vykonanie diela. Okrem toho z cenovej ponuky zo dňa 4.7.2014 nevyplýva konkrétny dátum, ktorý by bol pre žalobcu záväzný na vykonanie diela, práve naopak, žalobca rátať s predpokladaným počtom 50 hodín potrebných na vykonanie diela. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca bol vydal žalovanému písomné potvrdenie o doobjednanom tovare, to však neznamena, že by medzi stranami sporu nebolo došlo k uzavretiu novej zmluvy o dielo, resp. doplneniu pôvodnej zmluvy o dielo. Písomné potvrdenie o prevzatí objednávky totiž predstavuje len jednostranný právny úkon, ktorým sa osvedčuje už uzavretá zmluva. V tomto prípade z vykonaného dokazovania bolo evidentné, že k uzavretiu zmluvy došlo, bol zrejmý predmet zmluvy, ako aj cena v zmysle cenovej ponuky, či dojednaný čas. Hoci ohľadom doobjednaného tovaru nebola predložená nová cenová ponuka, strany sporu zhodne potvrdili, že žalovaný objednal u žalobcu

ďalšie svietidlá, t.j. aj dodanie a montáž. Účelom písomného potvrdenia je umožniť objednávateľovi, aby preukázal, čo je obsahom zmluvy. Priznal tak žalobcovi len sumu vo výške 1.833,67 eur tak, ako to zistil zo žalovaným predloženej a ním upravenej faktúry. Žalobca nepreukázal, ktoré nové svietidlá a či vôbec boli žalovanému dodané, keďže nepredložil žiadny dôkaz o doobjednanom tovare. Pokiaľ išlo o kompenzačnú námietku žalovaného v sume rovnajúcej sa žalovanej sume, jej nevyhovelo, keď sa stotožnil s tvrdením žalobcu o tom, že žalovaný neunesol ani bremeno tvrdenia, ani dôkazné bremeno vo vzťahu k ním uvedenej kompenzačnej námietke. Skutočnosť, že žalovaný v priebehu realizácie diela na jeho rodinnom dome platil splátky hypotekárneho úveru, nebola sporná, avšak žalovaný nepreukázal, porušenie akej povinnosti zo strany žalobcu malo viesť k vzniku škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti, v neposlednom rade nepreukázal ani vznik škody, keď len uviedol, že jeho škoda je približne v nejakej výške, resp. uviedol, že škoda pozostáva najmä zo splátok hypotekárneho úveru. Vzhľadom na uvedené považoval kompenzačnú námietku za nedôvodnú a nepreukázanú. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku, do všetkých jeho výrokov, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá, z dôvodov, že rozsudok vychádza z nesprávne pochopených a z nesprávne interpretovaných dôkazov prezentovaných pred súdom, trpí aj tým, že množstvo dôkazov súd bez vysvetlenia opomenul, súd nesprávne pochopil a aplikoval na vec sa vzťahujúce právne predpisy čím dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom a tým pádom aj k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci. Napokon súd svoje rozhodnutie aj nepráve/nedostatočne odôvodnil, keďže odôvodnenie rozsudku v mnohých smeroch nespĺňa požiadavky ust. § 220 C.s.p., je chaotické, rozporuplné a miestami až nelogické. Súd v rozsudku nevysvetlil jasne a zrozumiteľne, ktoré skutočnosti má za preukázané a ktoré nie a o ktoré dôkazy opiera svoje rozhodnutie a o ktoré nie a prečo. Súd síce správne vzhliadol, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa riadi ust. Občianskeho zákonníka o zmluve o dielo, a že žalobca vystupuje v tomto vzťahu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, ale súčasne z tohto záveru nevyvodil žiadne ďalšie a skutkové a právne konzekvencie a neposkytol žalovanému primeranú právnu ochranu, ktorú zákonodarca ustanoveniami o spotrebiteľskom práve zamýšľal. Prvostupňovému súdu bolo počas konania predložené množstvo jednoznačných dôkazov svedčiacich o porušení množstva povinností žalobcu, ako dodávateľa - odborne spôsobilej osoby voči žalovanému - spotrebiteľovi. Tieto dôkazy buď prvostupňový súd alebo nesprávne interpretoval a vyhodnotil, alebo úplne prehliadol a preto pri vynesení rozsudku dospel k nesprávnemu rozhodnutiu ako po skutkovej, tak aj po právnej stránke. Poukázal na to, že v cenovej ponuke je v časti "dodacie podmienky" uvedená lehota dodania do 6 týždňov od zaplatenia zálohy/predfaktúry, čo súd zrejme prehliadol. Záloha bola uhradená 21.7.2014. Lehota žalovaného na dodanie diela teda uplynula dňa 3.10.2014. Dielo bolo odovzdané (s vadami) dňa 23.12.2014, čo potvrdzujú okrem iných dôkazov aj montážne listy samotného žalobcu. Čiže dielo žalobca odovzdal s oneskorením minimálne 11 týždňov. Uviedol, že na jeho ľarchu nemôže byť z vadne dodaného tovaru žalobcom pričítané ani žiadne omeškanie žalobcu s dodaním diela. Logicky potom aj samotné vadné dodanie tovaru je porušením zmluvy ako aj každé omeškanie spôsobené žalobcom dodaním vadného tovaru. Tieto na výsosť logické, samozrejme a ničím nespochybniteľné závery v úvahách súdu pri rozhodnutí vo veci absentujú. Vytýkal súdu, že v rozsudku nevysvetľuje v akom rozsahu s dôsledkom na obsah zmluvy o dielo prišlo ku zmene tejto zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným a kedy a akým presne definovaným a nezameniteľným právnym úkonom k zmene zmluvy prišlo. To však súdu nebráni, aby bez bližšieho zdôvodnenia ospravedlnil 11 týždenné omeškanie žalobcu s dodaním diela. Toto konštatovanie súdu však neobstojí, ak na inom mieste rozsudku súd konštatuje, že žalobca nepreukázal koľko a aké svietidlá žalovaný "doobjednával" a ako to ovplyvnilo čas montáže. Žalobca oproti cenovej ponuke dodal len zanedbateľné množstvo lúč /konkrétne 8, čo je cca 5 % z celkového počtu/ a že dokonca rozsah montáže lúč dokonca klesol o 14 lúč, čo je cca 10 % z celkového počtu. Toto je zrejme aj z čestného prehlásenie P. A. F.Y., ktoré súd úplne odignoroval. Z výpovede žalovaného ako aj z Čestného prehlásenie P. A. F. vyplýva, že doobjednanie zanedbateľného množstva svietidiel, ktoré nakoniec žalobca u žalovaného ani nemontoval, nemohlo prísť k zmene zmluvy o dielo, ktorá by mala akýkoľvek vplyv na dodaciu lehotu diela. Z dôkazov prezentovaných pred prvostupňovým súdom jednoznačne vyplýva, že žalobca nedodržaním dodacej lehoty diela o takmer trojnásobný čas, podstatným spôsobom porušil svoje povinnosti voči žalovanému, čo však prvostupňový súd absolútne bez akéhokoľvek rozumného dôvodu znegoval. Dokonca aj po zarátaní lehoty na výmenu vadne dodaného tovaru čo do farebnosti, ktorú lehotu si jednostranne žalobca stanovil na 6 týždňov, prekročil žalobca dodaciu lehotu diela o ďalších takmer 6 týždňov, nehovoriac o tom, že žalobca mohol a mal lehotu 6 týždňov k výmene vadne dodaného tovaru využiť

k montáži ostatných svietidiel a dielo mohol dokončiť s oveľa menším omeškaním než ho skutočne dokončil. Samotná montáž dodávaného množstva svietidiel trvá obvykle 5-6 dní a nie 3 x 6 týždňov. Súd odignoroval žalovaným predložený dôkaz - sms a emailovú komunikáciu, v ktorej žalovaný týždeň a týždeň "naháňal" žalobcu, aby dielo dokončil. Argumentoval, že súdu preukázal aj výšku hypotekárnych splátok vrátane úrokov, aj obdobie omeškania žalobcu aj príčinnú súvislosť, že o splátky/úroky za obdobie omeškania žalobcu sa žalovanému predražilo financovanie stavby rodinného domu a že to je škoda, ktorú si uplatňuje ako kompenzačnú námietku do výšky žalovanej čiastky, keďže škoda bola v súčte márne zaplatených splátok/úrokov podstatne vyššia. Považoval za preukázané, že najmä omeškanie žalobcu s dodaním diela, ako aj ostatné pred súdom prezentované skutočnosti /dodanie vadného tovaru, neobdobnosť žalobcu, nekvalitná montáž atd./ sú v súhrne a aj jednotlivo závažným a podstatným porušením zmluvných a zákonných povinností žalobcu pri vykonávaní diela, ktoré sú jednoznačne a bez všetkých pochybností v príčinnej súvislosti so škodami, ktoré žalobca žalovanému porušením zmluvy spôsobil, ak ktoré namietal od počiatku a v konaní riadne uplatnil. Žalovaný po oneskorení a nekvalitnom odovzdaní diela a jeho nesprávnom vyúčtovaní zo strany žalobcu, uplatnil včas podanou reklamáciu u žalobcu primeranú zľavu za všetky vytýkané vady diela. Súd tiež v rozsudku nevysvetlil, prečo túto skutočnosť ignoroval. Mal za to, že rozsudok prvostupňového súdu nespĺňa ani požiadavku na spravodlivé, výchovné a preventívne rozhodnutie v súdnom a navyše spotrebiteľskom spore.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že rozsudok je podľa neho vecne správny, dostatočne odôvodnený a v konaní nedošlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci tak, ako uvádza žalovaný v odvolaní. V plnom rozsahu sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie uvedeným v jeho rozsudku. Mal zato, že z primeranej právnej ochrany žalovaného ako spotrebiteľa nevyplýva pre neho jeho právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami a rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami. Poukázal na to, že oneskorenie dodania diela neznamená, že žalovaný nie je povinný zaplatiť cenu za prevzatie diela potom, čo mu bolo dielo riadne dodané. Poukázal na to, že súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že mal vedomosť o požiadavke žalovaného vo vzťahu k farbe svetla, potom náklady za prácu a dopravu v súvislosti s výmenou či odstraňovaním vadne dodaného tovaru nie je možné uložiť na ťarchu žalovaného a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1.833,67 eur, ktorú žalovaný na základe ním uvedenej faktúry nespĺňoval a uznal tam označený tovar. Dodal, že žalovaný si objednal svietidlá podľa svojho výberu a následne po dodaní predmetných svietidiel a namontovaní časti z nich zistil, že sa žalovanému namontovaný tovar nepáčil, žalobca teda jednoducho dodal žalovanému tovar, ktorý si uňho objednal. Napadnutý rozsudok je v danom prípade v plnom súlade s platnou právnou úpravou a existujúcim skutkovým stavom. Z uvedených dôvodov ho navrhol ako vecne správny potvrdiť.

4. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

5. Odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou (§ 386 písm. b) C.s.p.).

6. Podanie odvolanie je procesným úkonom strany. Právo podať odvolanie však prináleží len tej strane, ktorej bola rozhodnutím súdu spôsobená ujma, teda v neprospech ktorej vyznelo rozhodnutie a bola ním dotknutá na svojich právach - pre posúdenie je podstatné porovnanie výsledku sporu s návrhom (nárokom) uplatňovaným v konaní.

7. Prípustnosť odvolania má totiž vo všeobecnosti nielen stránku objektívnu, ale aj stránku subjektívnu, ktorá sa viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie, t.j. či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom); takýmto dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Posúdenie tejto subjektívnej prípustnosti odvolania predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti odvolania.

8. V danej veci ide práve o takýto prípad, keď odvolanie žalovaného smeruje (aj) proti výroku rozsudku, ktorým nebolo žalobe žalobcu vyhovené, a teda týmto výrokem napadnutého rozhodnutia nebola žalovanému spôsobená žiadna ujma, v dôsledku čoho teda nebol osobou subjektívne oprávnenou na podanie odvolania proti zamietajúcejmu výroku rozsudku súdu prvej inštancie, a preto odvolací súd odvolanie žalovaného v tejto časti odmietol, ako podané neoprávnenou osobou, a vecne prejednal

len jeho odvolanie proti výroku, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovené. Zamietajúci výrok napadnutého rozsudku nevyznel v neprospech žalovaného, netýkal sa jeho postavenia, práv a povinností, a preto na podanie odvolania proti tomuto výroku žalovaný z hľadiska subjektívnej stránky prípustnosti odvolania nie je oprávnený.

9. Odvolací súd preskúmal na základe odvolania žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie zaoberal nárokom žalobcu, ktorým sa domáhal zaplataenia ceny za vykonanie diela, z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval opodstatnenosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný bránil proti uplatňovanému nároku. Na jeho posúdenie si zadovážil potrebné dôkazy, ktoré vykonal zákonom predpísaným spôsobom a správne ich aj vyhodnotil. Jeho skutkové závery sú dostatočne podložené výsledkami vykonaného dokazovania.

11. Vec posúdil správne aj po právnej stránke, keď jeho právne závery vychádzajú zo správnej aplikácie ako i výkladu právnych predpisov a nie sú ani v rozpore s judikatúrou či súdno-aplikačnou praxou. Odvolací súd sa s právnym záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi cenu za vykonanie diela, a to aj s právnymi dôsledkami, ktoré z neho vyvodil, plne stotožňuje. Žalovaný v podanom odvolaní neargumentuje skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu alebo jeho právneho hodnotenia, z konania pred súdom prvej inštancie iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva.

12. Rozsudok súdu prvej inštancie je zákonu zodpovedajúcim spôsobom a presvedčivo odôvodnený. Súd prvej inštancie dôkladne uviedol, na akých skutkových a právnych záveroch je jeho rozhodnutie založené, dôsledne vysvetlil k akým právnym záverom dospel a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, dôvody vedúce k zamietnutiu žaloby si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je tak dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní z hľadiska správnosti zaujatých skutkových a právnych záverov, proti týmto záverom súdu prvej inštancie mohol žalovaný náležite skutkovo a právne argumentovať, a preto v tejto súvislosti bolo zachované jeho právo na spravodlivý súdny proces, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom len z dôvodu, že odôvodnenie rozhodnutia nezodpovedá jeho predstavám a očakávaniam, a preto žalovaným uplatnený odvolací dôvod založený na tvrdení, že bolo porušené jeho právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, nemôže obstáť.

13. Žalovaný poukazoval vo svojom odvolaní na to, že žalobca nevykonal dielo riadne a včas, pretože sa dostal s dodaním diela do omeškania a dielo dodal s vadami. V tomto smere súd prvej inštancie správne ustálil, že žalovaný si vymienil dodanie svietidiel s bielou neutrálnou farbou, čo žalovaný reklamoval, a na základe jeho reklamácie žalobca pristúpil k výmene už namontovaných svietidiel. Uvedené si vyžadovalo ďalšie predĺženie doby plnenia o cca ďalších 6 týždňov vzhľadom na potrebu objednania svietidiel podľa požiadaviek žalovaného. Napokon v konaní vyšlo najavo, ako na to správne poukázal súd prvej inštancie, že žalovaný si u žalobcu doobjednal ďalšie svietidlá. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že práce neboli vykonané v predpokladanej lehote vyplývajúcej z cenovej ponuky, nesprávne však uviedol 50 hodín, keď doba dodania bola žalobcom v cenovej ponuke stanovená na 6 týždňov. Správne z vylúchu žalovaného vyvodil, že žalovaný rešpektoval žalobcom uvedený čas potrebný na objednanie nových čipov v správnej neutrálnej farbe do svietidiel, na ktorý čas boli práce na osadení ďalších svietidiel prerušené. Z uvedeného možno dovodiť, že dohodou o vybavení reklamácie a následným doobjednaním ďalšieho tovaru, medzi stranami došlo k modifikácii obsahu zmluvy o dielo v časti množstva dodaného tovaru a pôvodne dojednané doby dodania diela.

14. Pokiaľ aj došlo zo strany žalobcu k dodaniu vadného tovaru a k omeškaniu s dodaním diela, toto však nemalo vplyv na povinnosť žalovaného zaplatiť žalovanému cenu za vykonanie diela. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že náklady na výmenu vadne dodaných svietidiel nemožno uložiť na ťarchu žalovaného. Žalovaný v priebehu konania uznal cenu za vykonanie diela vo výške 1.833,67

eur po zohľadnení uhradenej zálohy, a preto správne súd prvej inštancie po zohľadnení neprehľadnosti žalobcom vystavenej faktúry a dobropisu, zaviazal žalovaného na doplatenie ceny za vykonanie diela v sume 1.833,67 eur, v ktorej časti považoval žalovaný nárok za nesporný.

15. Náležite sa súd prvej inštancie vysporiadal aj s kompenzačnou námietkou vznesenou žalovaným, keď dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal vznik škody, ktorá mu mala vzniknúť v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinností žalobcom. V tomto smere žalovaný neunesol ani len bremeno tvrdenia, keď neuviedol, v súvislosti s porušením ktorej konkrétnej povinnosti mu škoda vznikla a dôkazne nepodložil ani vznik škody. V tomto smere sú rozporné aj tvrdenia žalovaného, ktorý si uplatnil náhrady škody za obdobie 5 mesiacov omeškania žalobcu s dodaním diela, pričom v odvolaní tvrdí, že dielo malo byť riadne dodané do 6 týždňov od zaplattenia zálohy, teda do 3.10.2014 a bolo odovzdané 23.12.2014. Žalovaný nepreukázal, že v prípade, ak by bolo dielo vykonané včas, tak by nebol platil úroky z hypotekárneho úveru. Žalovaný tiež nepreukázal, že si v súvislosti s reklamáciou zo dňa 8.4.2015 riadne uplatnil u žalobcu nárok na primeranú zľavu z ceny, a preto sa v podanom odvolaní nedôvodne domáha jej priznania. Pretože súd prvej inštancie správne posúdil a uplatnil zodpovednosť žalovaného za splnenie procesnej povinnosti preukázať svoje tvrdenia, je jeho právny záver o neopodstatnenosti kompenzačnej námietky, správny.

16. Vzhľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie by odvolací súd posudzovaním odvolacích námietok žalovaného už len opakoval správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý po dôkladnej úvahe vydal svoje rozhodnutie v súlade s platnou právnou úpravou. Žalovaný len zopakoval skutočnosti, na ktoré poukazoval a ktoré odprezentoval aj pred súdom prvej inštancie, pričom na dôkladnom zvážení a správnom vyhodnotení aj týchto skutočností a tvrdení spočívajúcim prvoinštančným súdom vydaný rozsudok. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd neakceptoval argumenty na ktoré poukazoval žalovaný vo svojom odvolaní, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).